

Warszawa, dnia 6 grudnia 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 580/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Katarzyna Pawelec

przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 6 grudnia 2017 r.

sprawy B. P. syna A. i A. ur. (...) w W. oskarżonego o przestępstwa z art. 278§ 1 k.k., art. 279§ 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 17 lutego 2017 r. sygn. akt IV K 147/15

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od kosztów w postępowaniu odwoławczym w tym od opłaty; wydatkami w tym zakresie obciążając Skarb Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. 516,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w instancji odwoławczej.

VI Ka 580/17

UZASADNIENIE

B. P. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 06 stycznia 2015 roku w W. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki R. (...) ((...)), czym wyrządził straty w wysokości 700 zł na szkodę M. K., **tj. o czyn z art. 278§ 1 k.k.**

2. w dniu 18 grudnia 2014 roku w W. przy ul. (...) na terenie garażu podziemnego dokonał włamania do pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) poprzez wybite tylnej szyby w drzwiach bagażnika oraz kradzieży z wnętrza w/w pojazdu telewizora marki T. (...) o wartości 5000 zł, czym wyrządził straty w wysokości 8000 zł na szkodę P. G., **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

3. w dniu 09 grudnia 2014 roku w W. przy ul. (...) na terenie garażu podziemnego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia łopatk samochodowej śnieżnej marki F. oraz szczotki teleskopowej z odśnieżarką marki F., czym wyrządził straty w wysokości 450 zł na szkodę A. W., **tj. o czyn z art. 278§ 1 k.k.**

4. w dniu 06/07 stycznia 2015 roku w W. przy ul. (...) z klatki schodowej poziomu XII dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki K. (...) nr ramy (...) wraz z koszykiem oraz dzwonkiem, czym wyrządził straty w wysokości 500 zł na szkodę M. S., **tj. o czyn z art. 278§ 1 k.k.**

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie wyrokiem z dnia 17 lutego 2017 roku w sprawie o sygn. akt IV K 147/15 orzekł:

I. w ramach zarzuconego w pkt 1 czynu oskarżonego B. P. uznał za winnego tego, że w dniu 06 stycznia 2015 roku w W. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzego mienia ruchomego w postaci roweru marki R. o wartości 650,00 zł na szkodę M. K., i za tak opisany czyn na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał oskarżonego na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości przez zapłatę na rzecz M. K. kwoty 650,00 zł,

III. w ramach zarzuconego w pkt 2 czynu oskarżonego B. P. uznał za winnego tego, że w dniu 18 grudnia 2014 roku w W. przy ul. (...) na terenie garażu podziemnego dokonał włamania do pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że wybił tylną szybę w drzwiach bagażnika i zabrał w celu przywłaszczenia z wnętrza pojazdu telewizor marki T. (...) o wartości nie większej niż 5000,00 zł na szkodę P. G. i za tak opisany czyn na podstawie art. 279§ 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał oskarżonego na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzone kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., ustalił, iż wartość zabranego mienia nie przekroczyła 1/4 wysokości minimalnego wynagrodzenia, postępowanie przeciwko oskarżonemu B. P. w zakresie czynu 3 umorzył,

VI. na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., Ustalił, iż wartość zabranego mienia nie przekroczyła 1/4 wysokości minimalnego wynagrodzenia, postępowanie przeciwko oskarżonemu B. P. w zakresie czynu 4 umorzył,

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej zaliczył okres pozbawienia wolności w sprawie, tj. od 11 stycznia 2015 r. do 12 stycznia 2015 r.

VIII. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. kwotę 420,00 zł, którą to kwotę należy powiększyć o podatek VAT,

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się obrońca oskarżonego z urzędu. Przedmiotowy wyrok zaskarżył na korzyść oskarżonego w zakresie czynu z punktu 1. wyroku w całości i w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: w zakresie punktu 1. wyroku- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na niezasadnym przyjęciu, że zarzucony oskarżonemu czyn stanowił typ podstawowy przestępstwa kradzieży z art. 278 § 1 k.k., podczas gdy okoliczności sprawy, w szczególności wartość zabranego mienia oraz rozmiar szkody świadczą o tym, że czyn ten uznać należy za wypadek mniejszej wagi; w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności poprzez orzeczenie wobec skazanego kary zbyt surowej i niezastosowanie przy łączeniu kar jednostkowych zasady pełnej absorpcji, pomimo istniejących ku temu postaw, co ostatecznie doprowadziło do wymierzenia skazanemu kary nieuwzględniającej dyrektyw wymiaru kary i niedopowiadającej jej celowi, w szczególności w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania.

Mając na uwadze powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu z punktu 1. wyroku i uznanie go za przypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 278 § 3 k.k. 2. Orzeczenie wobec oskarżonego kary łącznej

w niższym wymiarze zgodnie z zasadą pełnej absorpcji. Jednocześnie wniósł o zasądzenie na rzecz obrońcy z urzędu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu na etapie postępowania apelacyjnego, które nie zostały opłacone ani w całości, ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie jest zasadna i przez to nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zebrał i przeprowadził wszelkie dostępne mu w sprawie dowody. Oceny ich dokonał nie wychodząc poza ramy art. 7 jak i 5§2 kpk. Na podstawie zaś tak ocenionych dowodów trafnie zrekonstruował stan faktyczny w sprawie.

Jak wynika z treści apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych tyczy czynu z art. 278§1 kk. przypisanego oskarżonemu, zaś owo uchybienie polegać miało na braku ustalenia przez sąd orzekający, iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi przewidziany w art. 278§3 kk.

Zarzut ten nie jest zasadny. Wprawdzie sąd rejonowy w ogóle nie podjął w tym zakresie jakichkolwiek rozważań, niemniej w ocenie sądu odwoławczego nie miał takiego powodu w świetle zebranego materiału dowodowego.

Autor apelacji z wszystkich podmiotowych i przedmiotowych przesłanek do uznania konkretnego czynu za wypadek mniejszej wagi odwołuje się jedynie do jego zdaniem znikomej wartości szkody tj. wartości skradzionego roweru tj. kwoty 650 zł. Jest to argumentacja niezasadna. Przede wszystkim stwierdzić trzeba, iż wartość mienia czy też wyrządzonej szkody nie jest jedyną przesłanką do uznania danego czynu za wypadek mniejszej wagi. W tym wypadku, aby ustalić zaistnienie wypadku mniejszej wagi musi zaistnieć więcej okoliczności, wymienionych choćby w cytowanym przez samego skarżącego orzecznictwie.

W tym miejscu wskazać trzeba, iż niezależnie od polemiki wokół kwoty 650 zł. która to kwota obiektywnie, rzecz biorąc zdaniem Sądu Odwoławczego niską nie jest, to zauważyć trzeba, iż choćby tego rodzaju przesłanki jak motywacja sprawcy, waga naruszonych obowiązków wykluczają jakiegokolwiek rozważania wokół uznania czynu oskarżonego z art. 278§1 kk. za wypadek mniejszej wagi.

Nie jest też zasadnym drugi z zarzutów apelacji odnośnie sposobu wymierzenia oskarżonemu kary łącznej. Autor apelacji w sposób obszerny opisał zasady wymiaru kary łącznej, z którymi trudno polemizować. Rzecz w tym, iż opisanych przesłanek do zastosowania całkowitej absorpcji w odniesieniu do oskarżonego w tej sprawie brak. Oczywiście zachodzi w tej sprawie związek podmiotowy w postaci osoby samego oskarżonego, niemniej już związek przedmiotowy ma charakter bardzo ogólny i tylko w postaci faktu, iż oba czyny są czynami przeciwko mieniu. Jednak już sposób popełnienia, jak i okoliczności temu towarzyszące mają całkowicie odmienny charakter. W tej sytuacji zastosowana przez sąd orzekający zasada częściowej absorpcji przy wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej, przy czym zauważyć trzeba, iż zasada ta w istocie była bardzo zbliżona do zasady całkowitej absorpcji.

W tej sytuacji w ocenie Sądu Okręgowego apelacja nie zawiera tego rodzaju zarzutów ani też argumentacji, która spowodować by mogła zmianę bądź uchylenie zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez apelację.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk.